

Fordel og Glæde af Gennemførelsen af et Lovforslag som dette. Og hvad den tredje Part, Kunderne, angaar, vilde de ikke føle sig generede i nogen som helst Grad ved, at Bestemmelser som de, her er Tale om, blev gennemført. Jeg skal derfor ogsaa ligesom de ærede foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Theilmann: Ogsaa jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som jeg fremsatte ved Sagens første Behandling her i Fjor. De Punkter, hvor jeg nærede de største Betænkeligheder, var Lovforslagets §§ 5 og 6. Jeg hilser det derfor med Glæde, at § 5 er gaaet ud nede i Folketinget, og jeg haaber ogsaa, at Lovforslagets § 6, naar vi har forhandlet nærmere om Sagen i Udvalget, i hvert Fald faar en saadan Form, at jeg kan slutte mig til Lovforslaget. Jeg skal derfor anbefale dette til en velvillig Behandling.

C. C. Andersen: Efter den indgaaende og noget langvarige Behandling, som dette Lovforslag gennem tre Samlinger har været Genstand for her paa Rigsdagen, tør man maaske nu forvente, at det vil være muligt i indeværende Samling at naa til en endelig Afslutning af denne Søg. Den Skikkelse, som Lovforslaget fik her i Landstinget i forrige Samling, var en saadan, at jeg og mine Partifæller ved Sagens endelige Behandling ikke kunde give det vor Stemme. Man havde nemlig fjernet de Beskyttelsesbestemmelser for Medhjælperne, der fandtes i Regeringens Lovforslag §§ 5, 6 og 7, Bestemmelser, der gik ud paa at indføre en Minimalhviletid paa 10 Timer i Døgnnet for Medhjælperne, at indføre en begrænset Søndagsfrihed og indføre den i hygiejnisk Henseende saare vigtige Bestemmelse om Siddepladser i Butikker. Disse tre Bestemmelser blev jo fjernet heroppe i Landstinget i sidste Samling, og man fjernede tillige en Bestemmelse i § 1, som jeg i øvrigt ansaa for at være særdeles praktisk, nemlig den Bestemmelse, som gav Kommunerne Ret til at have en vis begrænset Indflydelse paa Fastsættelsen af Lukketiden. Denne Reduktion af Lovforslaget bevirkede, at jeg og mine Partifæller ikke kunde give det vor Stemme. Nu foreligger Lovforslaget imidlertid i en anden Skikkelse enstemmigt vedtaget i Folketinget, og det er med Glæde, at jeg kan konstatere, at Folketinget har beholdt adskillige af de Beskyttelsesbestemmelser,

som fandtes i Regeringsforslaget i Fjor, og som ogsaa fandtes i Regeringsforslaget nu i Aar, da det blev forelagt i Folketinget. Man har saaledes i § 5 optaget Bestemmelsen om den begrænsede Søndagsfrihed, og man har i § 7 optaget en Bestemmelse om Siddepladser. Denne Bestemmelse har jo været Genstand for stærk Tvivl i dette Ting og har været Genstand for to Afstemninger; og den er ved hver af disse Afstemninger blevet forkastet med et meget knebet Flertal. Sidste Gang var det med et Flertal paa kun to Medlemmer, og det endda under Forhold, hvor den ene Trediedel af Tingets Medlemmer ikke var til Stede, og vi har endnu ikke faaet en Afstemning her i dette høje Ting, som godtgør, hvor Flertallet her i Tinget ligger paa dette Spørgsmaal. Efter at Folketinget nu for anden Gang har indsat denne Bestemmelse i Lovforslaget, og efter at en saa betydende Organisation for Handelsstanden som Detailhandlerforeningen har givet sin udelte Tilslutning, tør det maaske forventes, at den Modstand, som hidtil har gjort sig gældende her i Tinget mod dens Indførelse i vor Lovgivning, nu maa blive opgivet. Jeg vil i alt Fald i meget høj Grad haabe, at dette maa ske, særlig af Hensyn til de mange kvindelige Medhjælperne, som lider haardt under den stadig staaende Stilling, som deres Virksomhed fører med sig. Der foreligger desuden Erklæringer fra de lægevidenskabelige Autoriteter, der tilfulde godtgør, at det er i høj Grad skadeligt, særlig for de kvindelige Medhjælperne, at de virker og arbejder under disse Forhold, og hvis denne Bestemmelse kan gøre noget i Retning af at lindre de Lidelser, som disse Mennesker er underkastede, føler jeg mig forvisset om, at naar det gaar tilstrækkeligt klart op for dette Tings Medlemmer, vil de lade Modstanden mod denne Bestemmelse fare. Der er en anden Bestemmelse, som fandtes i Regeringsforslagets § 5, men som Folketinget imidlertid ikke har fundet Anledning til at optage i Lovforslaget, hvilket jeg i høj Grad beklager. Det var Bestemmelsen om Indførelsen af en Minimalhviletid for Medhjælperne. Jeg tillægger denne Bestemmelse en overordentlig stor Betydning ikke alene af Hensyn til, at den sikrer Medhjælperne en vis og nødvendig Hviletid, men endnu mere af Hensyn til, at den tillige sikrer Medhjælperne den nødvendige Tid til deres teoretiske Uddannelse, og jeg tror, at vi her alle kan være enige om, at Medhjælperne indenfor en Virksomhed som